

známo, že jest u poštovního úřadu, kde byl dopis odeslán, zavedena censura, a že tedy věděla, že se dopisy otvírají, není tím ještě splněna hořejší podmínka ohledně dopisu, který dán na poštu zavřený a poslán jednotlivé osobě. Uzavření dopisu činí jeho obsah za normálních poměrů veřejnosti resp. jiným osobám mimo adresáta nepřístupným. Sdělí-li adresát dopis bez přičinění odesílatele jiným osobám, musí sám zodpovídati rozšiřování obsahu. Předpoklad veřejnosti nemůže však býti sjednán ani tím, že dopis má projíti censurou a že pisatel měl počítati s tím, že bude dopis prohlédnut úřední osobou. Přichází přece obsah dopisu jen k úřední vědomosti úřední osoby censurou pověřené, jež následkem povinnosti k mlčelivosti nesmí obsah dále rozšiřovati. Nebylo-li však takto projev obžalované pokládati za veřejně neb před více lidmi přednesený, nemůže zde býti ani skutkové podstaty §u 303., ani skutkové podstaty §u 305. tr. z. . . .

(Rozhodnutí kasačního soudu ze dne 9. října 1916, č. j. $\frac{\text{Kr III } 79/16}{4}$.) —x.

K výkladu pojmu „sdělení“ ve smyslu § 488. tr. z.

C. k. nejvyšší dvůr soudní a zrušovací zavrhl zmateční stížnost obžalované M. B. do rozsudku c. k. kraj. soudu v Ol. ze dne 21./4. 1916 $\frac{\text{Vr IX } 1272/15}{39}$, jímž byla uznána jen vinnou přestupkem proti bezpečnosti cti dle §u 488. tr. z. a čl. V. zák. ze dne 17./12. 1862 č. 8. ř. z. z r. 1863.

D ů v o d y :

Zmateční stížnost obžalované běře její odsouzení dle §u 488. tr. z. a čl. V. novely k zák. trest. z roku 1862 v odpor dle §. 281. č. 9. a) tr. ř. jakožto prý právně mylnou, poněvadž inkriminovaný obsah dopisu, který obžalovaná v uzavřené obálce dala na poštu, vyjádřuje prý jen drastickou kritiku orgánů pověřených prováděním rekvisicí, nikoliv však takové obviňování rekvisici nařídívšího okr. hejtmanství prostějovského, jež by spadalo pod § 488. tr. z. Mimo to schází tu prý s dostatek zřetelné označení okr. hejtmanství »známkami na ně se hodícími«, aby bylo lze spatřovati v hejtmanství tom předmět urážky. Rovněž prý nedá se v dopisu úředně zadrženém shledati »sdělení« ve smyslu §. 488. tr. z.

Než sbor soudní usuzuje z okolností, že, jak obecně známo, i dříve již rekvisice nařizovány byly okres. hejtmanstvím, jakož i z toho obratu v dopise obžalované, že si lidé chodí stěžovati na okr. hejtmanství, nejen že obžalovaná dobře věděla, že opatření, o kterých psala, vycházela od okres. hejtmanství prostějovského, nýbrž i že se výpady v inkriminovaném dopise vztahovati mohou jedině na okresní hejtmanství prostějovské a na jeho nařízení resp. orgány.

Poněvadž pak okolnosti shora zmíněné také kohokoliv dopis čtoucího musí orientovati o směru, kterým se útoky obžalované nesy, nemohou obstáti pochybnosti zmateční stížnosti co do zřetelné poznatelnosti okr. hejtmanství jakožto předmětu urážek. Že však výpady v dopise obsažené zacházejí daleko za míru dovolené kritiky a vskutku dávají výraz obviňování úřadu rázu §. 488. tr. z., plyne již z toho, že obžalovaná označuje rekvisice za »rabování«, »vydírání« a za »sdírání lidu z kůže«. Výpady těmito se beze vší pochybnosti obviňují orgánové úřadu z takových nečestných a nemravných činů, jež jsou s to, aby orgány ty v mínění veřejnosti uvedly v opovržení nebo zlehčily. Poněvadž pak ke skutkové podstatě dle §u 488. tr. z. stačí, bylo-li obvinění proneseno oproti kterékoliv osobě rozdílné od obviněného, je se stanoviska hořejšího ustanovení zákonného zcela bezvýznamno, že se obvinění nedočetla adresátka, jež je dle úmyslu obžalované měla zvědět, nýbrž že se jich dověděla úřední osoba, pověřená censurou dopisů. Obsah dopisu zůstává »s d ě l e n í m«, třeba byl dopis nedošel správné adresy.

»Sdělení« je ve formě zde v úvahu přicházející odevzdání písma osobě jiné za účelem oznámení jeho obsahu. Byla-li písemnost odevzdána právě té osobě, již bylo zamýšleno obsah její sděliti, v úvahu nepřichází. Stačí, že s obsahem seznámena byla osoba jiná, než osoba k tomu určená, věděla-li jen obžalovaná nebo musila-li věděti, že tato jiná osoba má obsah vzíti na vědomí. To je v případě přítomném zjištěno, neboť soud předpokládá, že obžalovaná musila věděti, že dopis musí projíti censurou. Že censor je povinen zachovati obsah dopisů jeho probádání svěřených v tajnosti, nemá váhy, neboť dalšího rozšiřování se ke skutkové podstatě §. 488. tr. z. nevyžaduje. Také kdyby byla skutečnost příslušná oznámena osobě úřední k mlčelivosti povinné bezprostředně a to mezi čtyřma očima, byla by skutková podstata §u 488. tr. z. dána. Pouhé nalezení písemností při domovní prohlídce nedá se dle řečeného podřaditi pod pojem sdělení, schází tu úmysl obsah jich sděliti osobě jiné způsobem k tomu voleným.

Posouzení jednání obžalované dle použitého ustanovení zákonného není tedy nikterak právně mylné, i bylo tudíž bezdůvodnou zmateční stížnost zavrhnouti.

(Rozh. nejv. s. z 27./10. 1916, K r III 100/16.)

V i č e k.

Proroxování pokoutní loterie spadá pod sankci § 522. tr. z.

C. k. okresní správa finanční stráže kontrolní podala u okresního soudu 22 oznámení se žádostí, by proti osobám v těchto oznámeních jmenovaným bylo zavedeno trestní řízení dle §u 522. tr. z. Návrhům funkcionáře státního zastupitelství na potrestání resp. za-